

**Naturvernforbundet
i Finnmark**
Finnmárkku luonddugáhttenlihttu

Rambøll Norge AS
Postboks 1077
9503 Alta

Alta, 01.07.2026

E-post marie.mcdougall@ramboll.no

Vedr. regulering for lakseoppdrett i Rognsund

Uttalelse fra Naturvernforbundets lokallag Stilla-laget / Vest-Finnmark, som omfatter kommunene Alta, Loppa, Hasvik og Hammerfest.

Vi viser til varsel datert 11.05.2026 om oppstart av planarbeid og høring av planprogram i Alta kommune, fra Rambøll Norge AS på vegne av oppdrettsselskapet SalMar Farming AS. Saken gjelder «detaljregulering for akvakultur i Rognsund». Om bakgrunn for saken orienterer Rambøll Norge AS:

«SalMar Farming AS driver fem akvakulturlokaliteter i Rognsundet i Alta kommune. På bakgrunn av teknologisk utvikling, fiskehelse og fokus på miljøpåvirkning, ønsker SalMar Farming å endre lokalitetsstrukturen i Rognsundet ved å etablere to nye lokaliteter i Rognsundet samtidig som 2-3 mindre egnede lokaliteter kan fjernes. Summen av SalMars akvakulturanlegg i Rognsundet med tilhørende sidefjorder skal altså ikke øke.»

Det dreier seg med andre om store forandringer i Rognsundet. Det kan virke betryggende at «2-3 mindre egnede lokaliteter kan fjernes», og at summen av SalMars oppdrettsanlegg i Rognsundet med tilhørende sidefjorder dermed ikke skal øke.

Bruk av sjøarealer til oppdrett kan imidlertid ikke vurderes kun ut fra arealstørrelse. De omfattende forandringene som oppdrettsselskapet ønsker, må vurderes opp mot fjorden som et helhetlig økosystem, som også er knyttet sammen med Altaelva og havet, og som er viktig for annen bruk, og særlig for fiskerinæringa.

Naturmangfoldlovens § 1 slår fast at «naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også

slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.» Denne paragrafen innebærer at det er behov for en helhetlig vurdering av konsekvenser for både natur, kultur og samfunn av oppdrettsanleggene som planlegges i Rognsund-området. I hvilken grad dreier det seg om *bærekraftig bruk og vern* av denne naturen?

Paragraf 10 i naturmangfoldloven omhandler økosystemtilnærming og samlet belastning. Bestemmelsen slår fast at «en påvirkning av et økosystem skal vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for.» Det innebærer at allerede etablerte oppdrettsanlegget i Rognsund-området må inkluderes i vurdering av SalMar sin plan om to nye oppdrettsanlegg i Rognsundet.

Fra naturmangfoldloven vil vi innledningsvis også vise til bestemmelsen om kunnskapsgrunnlaget (§ 8):

«Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Myndighetene skal videre legge vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder slik samisk bruk, og som kan bidra til bærekraftig bruk og vern av naturmangfoldet.»

For å følge opp denne lovbestemmelsen, må lokalbefolkningens erfaringsbaserte kunnskap inkluderes i kunnskapsgrunnlaget for beslutning i saken om nye oppdrettsanlegg i området.

Hvilke innspill ønskes fra SalMar?

«I forbindelse med varsel om oppstart av planarbeidet, og høring av planprogrammet, ønsker SalMar innspill fra beboere, hytteiere, næringsaktører, fiskere og andre, på en mer nøyaktig plassering av de nye anleggene innenfor sirklene.»

Man synes å ta for gitt at de nevne gruppene aksepterer nye anlegg, og at det kun er plasseringa av de ønskede anleggene som er av interesse. Men, som Arne Pedersen i Øst-Finnmark Kystfiskarlag påpeker i en aviskronikk i Kronstadposten 17. juni 2026: «Mange vil kanskje oppfatte dette som en diskusjon om én lokalitet og noen få merder. Slik er det ikke. Saken handler om hvordan vi forvalter fjordene våre, hvilke miljøkrav som skal stilles til oppdrettsnæringen, og om fiskerne fortsatt skal ha plass i fjordene våre i fremtiden.»¹

Ifølge Altaposten den 30.06. understreker Arnt Ring som er leder av Altafjord fiskarlag at «de er kritiske til at fiskarlaget kun får komme med innspill innenfor de tre sirklene

¹ Kronstadposten: [Kronikk | – Altafjorden er for verdifull til å tas på sjanse](#)

oppdrettsgiganten, sammen med kommunen, har pekt ut. – Det er jo et hån mot oss som bruker Altafjorden til vårt utkomme daglig».²

Naturvernforbundets syn på fiskeoppdrett generelt

Naturvernforbundet har i en årrekke omtalt negative konsekvenser av oppdrett, og mener at all oppdrett må inn i lukkede, utslippsfrie anlegg for å få bukt med problemene. Vi viser til opprop sendt til Stortinget og Regjeringen i 2024, på vegne av Naturvernforbundet og en rekke andre naturkjære organisasjoner:

«Prisen for å fortsette som i dag er altfor høy for kysten vår, med stadig spredning av lakselus, fiskesykdommer, forurensning og rømming: For eksempel er oppdrettsnæringens totale utslipp av næringssalter nå fem ganger så store som utslippene fra kommuner, jordbruk og industri til sammen. Sykdom, lus og genetisk forurensning fra rømt fisk sprer seg til villtorsk.»

«Vi må sikre villfisk-rike og rene fjorder. Oppdrettsnæringen skyter seg i foten om de overkjører miljø og dyrevelferd. Å fortsette å øke kapasiteten i oppdrettsnæringen i åpne merder, er totalt uansvarlig.»

Et av forslagene i oppropet er oppdrettsanleggene gjøres utslipps- og rømningsfrie, både eksisterende og nye anlegg.³

Forurensning

Forurensning fra oppdrettsanlegg har blitt et stort og økende problem, med store negative konsekvenser blant annet for en rekke marine arter. Miljøstatus.no⁴ skriver om «tilførsel av forurensninger fra elver og kystnære landområder til Barentshavet»: «Det har vært en stor økning i tilførslene av fosfor og nitrogen gjennom denne perioden. Økningen skyldes hovedsakelig utslipp fra fiskeoppdrett. For stoffer som fraktes med elvene ut i havet har tilførslene vært relativt uforandret.

Videre opplyses det at «Tilførslene av kobber har økt mye siden 1990, spesielt i perioden 2012-2018. Mye av økningen skyldes økte utslipp fra oppdrettsnæringen, men det har også periodevis vært høye tilførsler av kobber fra elvene, spesielt i perioden 2004-2018.»⁵

Som Arne Pedersen spør i nevnte aviskronikk etter sin påpeking av forurensende stoffer fra

²Altaposten: [Fiskarlaget foreslår alternative plasseringer av nye lokaliteter - altaposten.no](https://altaposten.no/fiskarlaget-foreslar-alternative-plasseringer-av-nye-lokaliteter)

³Hele oppropet til Stortinget og Regjeringen i 2024 kan leses her: [Oppdrettsanlegg må tettes eller stenges – Naturvernforbundet](#)

⁴Miljødirektoratet: «Miljøstatus viser status for Norges klima- og miljømål, miljøindikatorer og havindikatorer.» Deres definisjon av Barentshavet i denne sammenheng: havområdet som strekker seg fra Lofoten (68°15'N) og til riksgrensen mot Russland.

⁵Miljøstatus: [Tilførsel av forurensninger fra elver og kystnære landområder til Barentshavet - Miljøstatus - Norges klima- og miljømål](#)

åpne oppdrettsmerder: «Hvor stor er den samlede belastningen på fjordene våre? Hvor langt spres disse stoffene? Og hvilke konsekvenser kan dette få for økosystemene på lengre sikt?»

Tap av fiskeområder

Vi viser også til intervju i Altaposten den 15. juni 2026 med Arnt Ring, leder i Alta Fiskarlag. Av artikkelen framgår det at Ring «frykter at havbruksnæringen skal ta stadig større plass på bekostning av fisket i fjorden», og at han er redd for at lokale fiskere er i ferd med å bli presset ut av fjorden. «– Særlig i Ytre Rognsund finnes det viktige fiskeplasser. Å etablere oppdrettsanlegg der kan verken fiskerne eller Fiskarlaget godta, slår Ring fast overfor Altaposten.» Han viser til at forslagene til plassering av anlegg ligger midt i områder med viktig garnfiske, og påpeker at «Vi kan ikke stå og se på at disse områdene blir ødelagt.»⁶

I Altaposten 30.6. 2026: « ... Altafjord Fiskarlag er nemlig svært kritisk til plasseringen av anleggene i Rognsund slik det foreslås i planinitiativet som er lagt ut på høring. Fiskarlaget klargjør at dette er gode fiskeplasser / garnsett for kveite, torsk og sei. Dessuten er det gyteområder for torsk og kveite.» Han nevner den rødlista kysttorsken, og torskens løype når den skal inn i fjorden for å gyte. (Fotnote 2).

Fisker Torleif Eriksen fra Pollen i Kvalfjord skriver i et leserinnlegg i Kronstadposten den 29.06.26: «Som det ser ut av planene til Salmar har ute i Ytre-Rognsund, så viser det at de har planlagt anlegg midt i viktig gyte- og fiskefelt. ... La oss ha det klart hvis det settes oppdrettsanlegg der de har planlagt så blir fiskeplassene borte for alltid for fiskerne. Jeg svartmaler ikke, men det er en realitet.

Beviser har vi nok av, blant annet kan vi se Store-Kufjord hvor det drevet er oppdrett fra slutten av 80-tallet. Før var det en meget rik fiskefjord, nå er ikke kokfisk engang.

Fisken søker ikke dit mer, den går rak forbi. Jeg forferdes over at myndighetene ikke vil forstå hva det gjelder. Når de gir tillatelser til nye områder med åpne anlegg og nye forurensinger.»

7

Torsken endrer adferd

Lokalkjente fiskere påpeker at torsken endrer adferd i områder med oppdrett.

Arnt Ring til Altaposten: «Det er bare å se på kartene. Der det er oppdrettslokaliteter, står det ikke garn. Oppdrett skremmer bort fisken og med støy og avfall går det på bekostning av den tradisjonelle fiskenæringen.» (Fotnote 6).

Fra et blogg-innlegg av Trond-Einar Karlsen, Storekorsnes: «Erfaringa vår etter flere tiårs erfaring med fiskeoppdrett, er at de vandrende torskestammene endrer adferd. De gyter ikke mere på de fjordene det er oppdrettsvirksomhet, mens i fjorder som er uten fiskeoppdrett foregår gytinga som normalt. Denne gytinga er også gjenopptatt på oppdrettsfjorder som har

⁶ Altaposten: [Frykter oppdrett vil fortrenge fiskerne: – Kan ikke skyve oss helt ut - altaposten.no](#)

⁷ Kronstadposten: [Ytring | – Jeg svartmaler ikke, men det er en realitet](#)

ligget brakk i noen år, men straks oppdrettsvirksomheten var tilbake opphørte gytinga. Så det som begynte som et lite arealtap med en oppdrettslokalitet med en sikkerhetssone rundt, er endt opp med tap av hele fjorder i vårtorskefiske.

Min påstand er at torsken på gytevandring registrerer at det er en altfor stor biomasse i oppdrettsfjordene, så den velger derfor andre strategier for gytinga. Torsken vet også utmerket godt at laksen beiter hårdt på yngel hvis det er mulighet for det. Det store spørsmålet er hvor vellykka endret gyteatferd er, når vi ser hvor vanskelig det er å gjenoppbygge kysttorskebestanden. Gir endret gyteatferd mye større dødelighet enn om gyting foregår på de normale gytefeltene i fjordene?»

Karlsen skriver videre i et annet blogg-innlegg: Det store spørsmålet er om en slik endret gyteadferd gir mye større dødelighet enn om gyting foregår på de normale gytefeltene i sidefjordene til Altafjordbassenget? Spesielt når vi ser hvor vanskelig det er å gjenoppbygge kysttorskebestandene, selv om fiskepresset på disse bestandene er vesentlig minket etter innføring av fjordlinjene.»⁸

Laks og nasjonal laksefjord

Villaksen er allerede under hardt press fra oppdrettsnæringen. Miljødirektoratet: «Den aller største trusselen mot villaksen er fiskeoppdrett, og er knyttet til rømt oppdrettslaks, lakselus og infeksjoner.»⁹ Laks er plassert i kategorien Nært truet (NT) i Norsk rødliste fra arter 2021,¹⁰ og i 2023 meldte NRK at «den atlantiske laksen var kommet med på Verdens naturvernunion (IUCN) sin oppdaterte liste over truede arter.»¹¹

Altafjorden har som kjent status som nasjonal laksefjord. Fra planinitiativet (vedlegg 1 fra Rambøll Norge AS), «Basert på kartlegging [...] er det om lag 16 % av den migrerende laksen fra Altavassdraget og Altafjorden som bruker Rognsundet som veg til havet.» Det opplyses at «temaet må belyses særskilt i planprosessen», noe som er betryggende. Det dreier seg tross alt om vandringsrute til nasjonal laksefjord, og det er svært viktig å belyse oppdrettsanlegg (inkludert lusebelter) sine konsekvenser for smoltens vei til havet. Har vandringsruter endret seg etter at flere oppdrettsanlegg ble etablert fjordsystemet, og er noen vandringsruter mer eller mindre sperret av oppdrett og lakselus?

Altaposten kommenterer den 23. juni at regjeringen nylig har lagt fram oppdaterte «trafikklys» for oppdrettsregionene. «Vest-Finnmark og Øst-Finnmark får sammen med Sørlandet (svenskegrensen til Jæren) grønt lys. I praksis åpnes det dermed for en økning av

⁸ Trond-Einar Karlsen: [Den blå åkeren?! – Meronbloggen](#)

[Den blå åkeren del 2: Endret gyteatferd hos torsk – og større dødelighet hos yngel? – Meronbloggen](#)

⁹ <https://www.miljodirektoratet.no/ansvarsomrader/arter-naturtyper/fiske/laks/>

¹⁰ Artsdatabanken: [Salmo salar - Rødlista 2021 | Artsdatabanken](#)

¹¹ [Atlantisk laks havner på rødliste over truede arter – Siste nytt – NRK](#)

produksjonen på inntil seks prosent i de nevnte regioner. ... Men vi finner grunn til «å minne om at trafikklyssystemet ikke er en bred, samlet miljøkartlegging, men primært et verktøy for å regulere oppdrett basert på lakselusas påvirkning av villfisk. Fiskebestander som er under økende press, tåler mindre enn før. Da kan det være på sin plass å justere modellen.»¹²

I avisa gis det uttrykk for bekymring «fordi det nå åpnes for økning i områder som vi vet at allerede er sårbare, og der en rekke nye faktorer etter vår mening bør vektes tyngre.» Og man viser videre til situasjonen i Altaelva: «De foreløpige rapportene fra Altaelva tyder på at årets gratisfiske før St. Hans har vært svært magert. Årsakene kan være mange, inkludert at en vårflom under normalen kan ha virket inn. Men det er likevel grunn til å mane til forsiktighet. Det er mye vi ennå ikke vet.» Og man minner om at «fiskebestander som er under økende press, tåler mindre enn før. Da kan det være på sin plass å justere modellen.»

Naturvernforbundet minner i denne sammenheng om føre var-prinsippet i naturmangfoldloven: «Når det treffes en beslutning uten at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger den kan ha for naturmiljøet, skal det tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet. Foreligger en risiko for alvorlig eller irreversibel skade på naturmangfoldet, skal ikke mangel på kunnskap brukes som begrunnelse for å utsette eller unnlate å treffe forvaltningstiltak.» («§ 9).

Også vannforskriftens bestemmelser er høyst relevant for oppdrettsplanene i Rognsundet.¹³

Krav om konsekvensutredning

«... Den 22.01.2026 ble det gjennomført oppstartsmøte med planmyndigheten. Som følge av den politiske behandlingen [i Alta kommune] er det fastslått at planen utløser krav om planprogram i henhold til plan- og bygningsloven § 4-1, samt konsekvensutredninger etter gjeldende forskrift.» (Fra Varsel om oppstart av reguleringsplanarbeid og høring av planprogram, 11.05.2026).

Fra referat fra oppstartsmøte med Alta kommune (vedlegg 2 fra Rambøll Norge AS). Enighet om å gjennomføre KU (konsekvensutredning) med planprogram. Pkt. 3: KU med planprogram for temaene:

- Naturmangfold (marin og terrestrisk) Rov-kartlegging
- Landskapsbilde (herunder lyspåvirkning)
- Friluftsliv (herunder fritidsfiske)
- Kulturmiljø
- Reindrift

¹² Altaposten: [Det er all grunn til å være forsiktig - altaposten.no](https://altaposten.no)

¹³ Vannforskriften er den norske gjennomføringen av EUs rammedirektiv for vann, som Norge har sluttet seg til gjennom EØS-avtalen.

- Tradisjonelt fiske/Sjøsamisk kultur/Selvberging
- Samfunn og befolkning (herunder reiseliv, arbeidsplasser, offentlig transport (ferge), lokalt næringsliv)

Ros-tema nevnes også: Skredvurdering og støyfaglig utredning.

Det er positivt at det legges opp til konsekvensutredning med vurderinger av et stort antall emner. Samtidig illustrerer den lange temalista at oppdrettsplanen dreier seg om et svært omfattende inngrep i Rognsund-området.

Forholdet til forskrift om konsekvensutredninger

Det framgår av forespørsel om planoppstartmøte (vedlegg 1 fra Rambøll Norge AS) at «1. Regionale planer. Kommuneplanens arealdel, kommunedelplaner og områdereguleringer for tiltak i forskriftens vedlegg I og II» vurderes som ikke aktuelt i planen, noe vi mener er feil. Vi vurderer at denne detaljreguleringen avviker vesentlig fra kommuneplanens arealdel, og dermed utløser krav om konsekvensutredning (KU) fra forslagsstilleren etter forskrift om konsekvensutredninger og plan- og bygningsloven. Dette spesielt fordi planen strider med arealer avsatt til fiske, samt friluft og natur. Omdisponering i arealbruken må derfor utredes med hensyn til ovennevnte interesse.

Forholdet til overordnet plan må avklares

Det framgår av forespørsel til planoppstartmøte til Alta kommune (vedlegg 1) at i arealdelen er nord-vestre lokasjonsforslag i hovedsak avsatt til *fiske*. Sørlig sjøareal er avsatt til [...] *FFNFA - fellesområde for fiske, ferdsel, natur, friluft og akvakultur*. Ifølge arealdelens bestemmelser er det ikke tillatt med oppdrett av anadrome fiskearter i FFNFA. «Da tiltaket er i strid med gjeldende planstatus, utløser dette krav til regulering», som det framgår av nevnte forespørsel til kommunen.

Det er svært viktig at det i en første fase av videre arbeid med oppdrettsplanene avklares om SalMar sin plan er forenelig med over Alta kommunes overordnede arealplaner. Når det gjelder videre planprosess, vil vi også peke på noen av de andre forholdene som må vurderes grundig.

- Forurensing fra eksisterende oppdrettsanlegg i Rognsund-området (særlig under og omkring merdene, og i nærliggende områder)
- Hvilken form for naturrestaurering vil foretas for de påvirkede naturområdene ved lokaliteter som nå legges ned for å sørge for?
- Påvirkning av klima i endring - ekstremvær, varmere vann. Fortøyninger og forankringer slites. Eksponerte lokaliteter, strømforhold.
- Marin kartlegging, naturmangfold

- Rømming av oppdrettslaks, konsekvenser for laksebestanden. Status laks rødliste.
- Konsekvenser for sjørørret og sjørøye, som er like følsomme for lakselus som laks.
- Konsekvenser for torsk og annet hvitfisk.
- Konsekvenser for sjøfugler.
- Mer vær ute i sundet, større spredning av kjemikalier, avfall, søppel fra industrien.
- Påvirkning sjølaksefiske.
- Konsekvenser for folkehelse, livskvalitet og bolyst.
- Påvirkning reiseliv og reindrift.
- Påvirkning friluftsliv, også til sjøs.
- Foringelse av en vannforekomst er i utgangspunktet ulovlig.
- Kjemisk tilstand i vannet må utredes, og overvåkes ved drift som kan påvirke dette. Forhøyede utslipp av gjødsel, oksygenfattig vann, oppblomstring av lurv, endring av økosystemstrukturer på havbunnen og i vannet.
- ROS-analyse må inneholde risikoanalyse for laks og annet naturmangfold ved rømming og uhell.

Når det gjelder oppfølging av planprogrammet, viser vi til innspill fra Erling G. Kristiansen, med kopi til Naturvernforbundet og en rekke andre organisasjoner.

«Planprogrammet fastsetter hvilke temaer som skal utredes i den videre planprosessen. Temaer som ikke tas inn i planprogrammet, blir erfaringsmessig heller ikke tilstrekkelig utredet før vedtak. Dette innspillet har derfor ett hovedformål: å sikre at planprogrammet og den påfølgende konsekvensutredningen blir så bred, grundig og etterprøvable som mulig, slik at beslutninger fattes på et fullstendig kunnskapsgrunnlag.»

Og: «Det bes om at planprogrammet utvides og presiseres [i tråd med kravene over], slik at konsekvensutredningen belyser alle relevante problemstillinger forbundet med oppdrett i Rognsund – og at det som avdekkes, faktisk tillegges vekt. På den måten kan vi ta vare på Rognsund for fremtiden.»

Det er også svært viktig at erfaringsbasert kunnskap inkluderes i den videre planprosessen.

Kommunens rolle – hvilke verdier tillegges vekt?

Arnt Ring i Altafjord Fiskarlag «legger ikke skjul på at han føler på presset. – Selv om Alta er fylkets største fiskerikommune, opplever vi å bli presset. Jeg vet ikke om politikerne forstår alvoret. Det kan av og til virke som om kommunen er mer opptatt av inntektene oppdrettsselskapene genererer enn av å verne om fiskerne i fjorden.» (Fra nevnte intervju i

Altaposten).

Ring peker på et omfattende problem. Kommuner gir arealer til oppdrettsindustrien for å få penger fra Havbruksfondet, på bekostning av fiskerinæringa». Verdiskaping og arbeidsplasser tillegges liten eller ingen vekt, og det samme gjelder fiske som en kulturbevarende aktivitet som er viktig for livskvalitet og trivsel. I tidligere nevnte aviskronikk påpeker Arne Pedersen fra Kystfiskarlaget: Fellesskapets sjøarealer blir i stadig større grad disponert til industriell produksjon, mens den tradisjonelle høstingen av de ville ressursene presses tilbake.»

Pedersen slår fast at «– Altafjorden tilhører ikke oppdrettsselskapene. Den tilhører fellesskapet, kommende generasjoner og alle som fortsatt skal kunne leve av havets ressurser». (Fotnote 1)

Naturvernforbundet sin konklusjon

Vi mener at Alta kommune må avslå søknad fra SalMar Farming AS om nye lokaliteter for oppdrett av laks i Rognsundet. Vår begrunnelse er at omfattende forurensing fra åpne oppdrettsanlegg påvirker naturmangfoldet negativt. Oppdrett har dessuten negativ innvirkning på smolten som vandrer ut av fjorden fra lakseelver, og det påvirker igjen det totale innsiget av laks til elvene.

Hensynet til annen bruk av området er også viktig, og særlig til fiskerinæringa som allerede har tapt store områder til oppdrett. Lokalbefolkningens interesser, både innen fiskeri og andre næringer og med hensyn til matauk, friluftsliv, livskvalitet og bolyst knyttet til bruk av området, må tillegges stor vekt. Dette inkluderer også samiske interesser (både sjøsamiske og reindriftssamiske interesser).

Heller enn å åpne for nye oppdrettsanlegg i Rognsund-området, anbefaler vi å endre dagens anlegg til lukka anlegg. På grunn av forurensning av en vannforekomst, anser vi at industrivirksomheten må vurdere alternativ driftsform som miljømessig er vesentlig bedre ved å flytte eksisterende drift inn i flytende, lukka anlegg med rensing (jf. vannforskriftens forringelsesforbud). Vi kan ikke se at oppdrettsnæringens virksomhet er av en slik art at den begrunner inngrep i en vannforekomst uten å gjennomføre avbøtende tiltak. Ei heller er oppdrettsnæringa i en slik økonomisk situasjon at avbøtende tiltak for økosystemene ikke er gjennomførbare.

Vi anbefaler at Alta kommune tar hensyn også til lokale stemmer og erfaringsbasert kunnskap, og ikke kun til oppdrettsselskapets ønsker og behov og kommunens ønsker om penger fra Havbruksfondet.

Alta, 01.07.2026

Naturvernforbundets lokallag Stilla-laget / Vest-Finnmark

Kjell Magne Derås
leder